

U s n e s e n í

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 10. března 2014 odvolání obžalovaného **Lukáše Nečesaného**, nar. 18.3. 1992, proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. ledna 2014 č.j. 9T 12/2013 a rozhodl t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. c) trestního řádu se napadený rozsudek zrušuje.

Podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc vrací Krajskému soudu v Hradci Králové k novému projednání a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Shora uvedeným **rozsudkem** Krajského soudu v Hradci Králové byl obžalovaný Lukáš Nečesaný uznán vinným pokusem zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) tr. zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání šestnácti let. Pro výkon trestu byl podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Dále mu byla uložena povinnost nahradit poškozené L. B. náhradu škody ve výši 79.890,- Kč a Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR ve výši 235.243,- Kč.

Podle **skutkových zjištění** soudu prvního stupně se zločinu dopustil tím, že *dne 21.2.2013 v přesně nezjištěné době mezi 16.55 hod. – 17.05 hod. v ulici Hořice v Podkrkonoší, Královéhradecký kraj, v prostorách kadeřnictví, provozovaného L. B. nar. 15.3.1960, s přímým úmyslem ji usmrtit a získat tak majetkový prospěch, s rozmyslem, který spočíval v obstarání zbraně, a to tupého předmětu, fyzicky napadl poškozenou L. B. nejméně 6ti opakovanými údery značné intenzity, rozpúleným polenem, do oblasti vlasové části hlavy, kdy tímto jednáním poškozené způsobil mnohočetná tupá poranění hlavy – četné tržnězhmožděné rány v temenních a týlních krajinách oboustranně a v pravé spánkové krajině, pod kterými se nacházely vpáčené tříštivé zlomeniny lební klenby, plošná ložiska krvácení do prostoru pod tvrdou lební plenou nad oběma týlními laloky mozku a drobná povrchní ložiska zhmoždění mozkové tkáně v obou týlních a pravém temenním, spánkovém a čelním laloku mozku a tržně zhmožděnou ránu dolní části pravého ušního boltce, kdy tato poranění vedla k bezprostřednímu ohrožení života poškozené, vyžadovala urgentní chirurgické ošetření a následnou zdravotní péči ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové, poté obžalovaný místo svého jednání prohlédl, odcizil peněženku poškozené, v níž se nacházely osobní doklady, finanční hotovost a tržba kadeřnictví v celkové částce nejméně 10.000,- Kč, když po činu těžce poraněnou a na životě ohroženou poškozenou, která si s ohledem ke svému zdravotnímu stavu nebyla schopna zajistit nutnou lékařskou péči, uzamkl v prostoru kadeřnictví a z místa činu odešel, kdy pouze shodou náhod dne 21.2.2013 v době okolo 18.15 hod. byla poškozená L. B. nalezena svým synem, který jí zajistil lékařskou péči.*

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný včas **odvolání**. Odvolání odůvodnil písemně jednak jeho obhájce JUDr. Petr Dítě LL.M, dále pak jeho další obhájce JUDr. Oldřich Chudoba. Odvolání směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku. Soudu prvního stupně se vytýká nesprávný postup při zjišťování skutkového stavu a způsob hodnocení

důkazů. Odůvodnění napadeného rozsudku neodpovídá, podle odvolatele, zákonným předpokladům ustanovení § 125 tr. řádu.

Soudu prvního stupně se konkrétně vytýká, že nesprávně vyhodnotil výpověď poškozené L. B. v neprospěch obžalovaného vyhodnotil i tu část jeho výpovědi, že uprostřed místnosti kadeřnictví viděl hromádku vlasů, která tam být neměla. Pachové stopy byly odebrány se značným zpožděním, takže jsou neupotřebitelné, soud nevěnoval pozornost důkazům svědčícím o možné přítomnosti další osoby a nesprávně dovozuje nevěrohodnost výpovědi obžalovaného z internetové komunikace. Problematický je i závěr o možnosti získání zbraně. Soud se dále nevypořádal s otázkou motivace, když bezdůvodně označil výpovědi rodinných příslušníků za nevěrohodné. Dále se soud nezabýval trasologickou stopou v krevní louži, která byla na místě zadokumentována, zcela nepoužitelná je i rekognice podle fotografií. Nevyřešena zůstala i otázka ulomených nehtů poškozené, zejména v tom, či biologické stopy na nich byly. Soud dále nepochopil, co se obhajoba snažila dovodit poukazem na syna poškozené, svědka E. M. který je osobou problematickou, zadluženou u pochybných osob. Z jeho příchodu na místo činu lze usoudit, že o přepadení poškozené věděl, nebo že se o něm bezprostředně po něm dozvěděl.

Dne 6.3.2014 doplnil odvolání další z obhájců obžalovaného JUDr. Oldřich Chudoba. Předložil odvolacímu soudu notářský zápis o délce doby potřebné k překonání vzdálenosti, kterou měl obžalovaný ujít, a dovozuje, že obžalovaný nemohl být v době uvedené v rozsudku na místě činu. Dále předložil znalecký posudek soudního lékaře MUDr. M. B., podle kterého by během útoku musel být útočník zasažen stopami krve. Protože se na oblečení, které obžalovaný vydal, žádná krev nenašla, dovozuje, že nemohl být pachatelem. Konečně předložil i další znalecký posudek znalce oftalmologa MUDr. B. B. CSc., podle kterého nemohl obžalovaný bez brýlí rozeznat takové detaily o kterých ve své výpovědi hovoří. Protože poškozená uvedla, že pachatel brýle neměl, dovozuje, že obžalovaný je jako pachatel vyloučen.

Odvolací soud zařídil veřejné zasedání na den 12.3.2014. Po obdržení shora uvedených návrhů na doplnění dokazování však shledal, že doplnění dokazování je takového rázu, že je nelze uskutečnit v rámci řízení o odvolání. Pokud jde o notářský záznam a soudně lékařský posudek, nejedná se o natolik zásadní důkazy. Rychlost lidské chůze je totiž natolik individuální, že z notářského zápisu lze těžko činit přesné závěry. Stejně tak jako znalecký posudek, který je samozřejmě v pořádku. Nicméně nikde není záruka, že obžalovaný skutečně vydal oblečení a obuv, ve kterých v kadeřnictví byl.

Poněkud složitější situace je však v otázce znaleckého posudku znalce oftalmologa. Obžalovaný skutečně při své výpovědi vypovídal o drobných detailech, kterých si v kadeřnictví všiml a podle výpovědi samotné poškozené bylo na místě spíše šero. Předložený znalecký posudek je navíc částečně v rozporu s posudkem vypracovaným v přípravném řízení znalcem Prof. MUDr. P. R. CSc., který uvádí, že obžalovaný mohl bez brýlí vést útok proti poškozené, *není však schopn rozeznávat krajní detaily* (viz č.l. 1966). Tato otázka může mít podstatný význam při hodnocení výpovědi poškozené Ludmily Brantové, protože ta výslovně a opakovaně uvedla, že pachatel brýle neměl. Soud se touto otázkou dosud nezabýval.

Odvolací soud tedy uzavírá, že vznikla důvodná pochybnost o správnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně a že k jejímu odstranění bude nutné doplnění dokazování (§258 odst. 1 písm. c) tr. řádu). Toto doplnění dokazování je však takového rázu a rozsahu, že je

nelze uskutečnit v rámci veřejného zasedání před odvolacím soudem (§ 259 odst. 1 tr. řádu). Proto napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Soud prvního stupně především provede důkaz předloženým znaleckým posudkem znalce MUDr. B. [redacted] B. [redacted] CSc. Pokud to po jeho provedení uzná za potřebné, seznámí s jeho obsahem znalce Prof. MUDr. P. [redacted] R. [redacted] CSc. k odstranění případných rozporů mezi závěry jednotlivých znalců. V krajním případě pak může postupovat podle § 110 tr. řádu a k odstranění rozporů přibere ústav. V souvislosti s doplněním dokazování bude vhodné provést důkaz i znaleckým posudkem znalce MUDr. M. [redacted] B. [redacted] notářským zápisem JUDr. E. [redacted] V. [redacted] byt' od doplnění dokazování tímto směrem odvolací soud žádné převratné závěry neočekává. Teprve potom se může soud prvního stupně znovu zabývat věrohodností výpovědi poškozené L. [redacted] B. [redacted] činit závěr v tom směru, zda případně zjištěné nové skutečnosti mají na její věrohodnost vliv či nikoliv.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná.

V Praze dne 10. března 2014

JUDr. J. [redacted] L. [redacted] , v.r.
Předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
K. [redacted] U. [redacted]